

สรุปผลการวิจัย และ ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป เรื่อง เสภาขุนช้างขุนแผน ตอนพลายแก้วแต่งงานกับนางพิม ในวิชาวรรณคดีไทย สำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยตั้งสมมติฐานในการวิจัยว่า บทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทปนี้ จะใช้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 และคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนบทเรียนและหลังเรียนบทเรียน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ทดลองภาคสนาม เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. บทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป เรื่อง เสภาขุนช้างขุนแผน ตอนพลายแก้วแต่งงานกับนางพิม ในวิชาวรรณคดีไทย สำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1.1 สไลด์ จำนวน 224 กรอบ

1.2 เทปคำบรรยายประกอบสไลด์ จำนวน 4 ม้วน

1.3 แบบฝึกหัดขณะเรียนบทเรียน 40 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4

ตัวเลือก

2. แบบทดสอบสำหรับทดสอบก่อนและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบเท่ากับ 0.89

วิธีดำเนินการวิจัย

1. สร้างบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป เรื่อง เสภาขุนช้างขุนแผน ตอนพลายแก้วแต่งงานกับนางพิม ในวิชาวรรณคดีไทย สำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้างสไลด์เทปแบบโปรแกรม ศึกษาเนื้อหาที่จะเขียน แล้วดำเนินการตามหลักเกณฑ์การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป
2. สร้างแบบทดสอบสำหรับทดสอบก่อนและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม จำนวน 40 ข้อ แล้วนำไปหาค่าอำนาจจำแนก และหาค่าความยาก รวมทั้งหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ ซึ่งได้ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.89 ดังแสดงไว้ในภาคผนวก
3. นำบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป และแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับตัวอย่างประชากรที่ได้คัดเลือกไว้ 3 ครั้ง ค้างกัน คือ
 - 3.1 ทดลองกับตัวอย่างประชากร จำนวน 1 คน
 - 3.2 ทดลองกับตัวอย่างประชากร จำนวน 10 คน
 - 3.3 ทดลองภาคสนามกับตัวอย่างประชากร จำนวน 40 คน
4. ทำการแก้ไขปรับปรุงบทเรียนที่มีปัญหา หลังจากที่ได้ทดลองแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการทดลองขั้นต่อ ๆ ไป
5. ตรวจสอบการทำบทเรียน ผลการทำแบบทดสอบทั้งก่อน และหลังเรียนบทเรียนของตัวอย่างประชากร 40 คน ในการทดลองภาคสนาม
6. วิเคราะห์ผลการทำบทเรียน และผลการทำแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป ตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 ที่กำหนดไว้
7. นำผลของการเรียนบทเรียน และผลของการทำแบบทดสอบของกลุ่มประชากร จำนวน 40 คน เสนอลงในตาราง ดังแสดงไว้ในภาคผนวก

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป และทำแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียน ได้ถึงเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ กล่าวคือ นักเรียนสามารถตอบคำถามในแบบฝึกหัดของบทเรียนได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 92.68 ซึ่งแสดงว่า บทเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90 ตัวแรก และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบภายหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทปแล้ว ได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 90.31 ซึ่งก็แสดงว่า นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียน ได้ถึงเกณฑ์มาตรฐาน 90 ตัวหลัง จึงถือได้ว่า บทเรียนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้

คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนบทเรียนและหลังเรียนบทเรียนแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 จึงอาจกล่าวได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้ว การเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป เรื่อง เสภาขุนช้างขุนแผน ตอน พลายแก้วแต่งงานกับนางพิม นี้ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ มีความเข้าใจ เกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

เนื่องจากผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียน และแบบฝึกหัดในบทเรียน ได้ถึงเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนบทเรียน และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียนของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้สัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับการเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทปนี้ ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป และมีความต้องการให้จัดทำเรื่องต่างๆ ในวิชาอื่นเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทปด้วย

จึงกล่าวได้ว่า บทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป เรื่อง เสภาขุนช้างขุนแผน ตอน พลายแก้วแต่งงานกับนางพิม ในวิชาวรรณคดีไทย สำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่สร้างขึ้นนี้ เป็นบทเรียนที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้สอนวิชาวรรณคดีไทย ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการขึ้นได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. เพื่อให้มีความมั่นใจในประสิทธิภาพของบทเรียนนี้มากยิ่งขึ้น ควรจะนำบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป เรื่อง เสภาขุนช้างขุนแผน ตอนพลายแก้วแต่งงานกับนางพิม ไปทดลองใช้กับตัวอย่างประชากรระดับเดียวกันหลาย ๆ โรงเรียน เพื่อความแน่นอนของผลที่ได้

2. บทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทปนี้ จะมีส่วนช่วยแก้ไขความแตกต่างของผู้เรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน ให้สามารถศึกษาความรู้ในบทเรียนได้ตามความสามารถของตนจนได้ประสพผลสำเร็จในการเรียน จึงสมควรที่นักการศึกษาและผู้บริหารการศึกษาจะได้มีนโยบายสนับสนุนให้มีการผลิตบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทปนี้ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน และความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. บทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์ มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ ได้ดีกว่าครูสอน เพราะการได้ดูภาพ และฟังเสียง ทำให้เกิดภาพพจน์ เป็นวิธีการใหม่อย่างหนึ่งในการสอนวรรณคดีไทยแตกต่างจากที่เป็นมา ที่ครูเป็นผู้บรรยายแต่เพียงผู้เดียว จึงควรสนับสนุนให้นำบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป มาใช้ในการเรียนการสอนให้มากขึ้น

4. เรื่องที่จะเขียนเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทปนี้ ไม่ควรเป็นเรื่องที่มีเนื้อหายาวเกิน 1 คาบการเรียน หรือถ้าเนื้อหามาก แต่เห็นว่าควรทำเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป ก็สามารถแยกออกเป็นหน่วยย่อย ๆ แล้วเรียนครั้งละ 1 หรือ 2 หน่วย และ เรื่องที่จะนำมาทำเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป ควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งที่มีผู้สอนไม่สามารถนำของจริงมาให้ผู้เรียนดูได้

5. การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป ควรมีการร่วมมือกันระหว่างผู้ชำนาญการด้านต่าง ๆ เช่น ผู้ชำนาญการในเนื้อหาวิชา ผู้ชำนาญการในการเขียนบทเรียนแบบโปรแกรม ผู้ชำนาญการเขียน และตกแต่งภาพ ผู้ชำนาญการถ่ายภาพ ผู้ชำนาญ

ในการบันทึกเสียง และผู้บรรยายประกอบภาพสไลด์ เป็นต้น จึงจะได้บทเรียน
ที่มีคุณภาพสมบูรณ์

6. บทบาทของผู้สอนขณะที่ผู้เรียนเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป
นั้น ควรได้มีการคอยดูแลอย่างใกล้ชิด ไม่ควรใช้บทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป
แทนครูโดยสิ้นเชิง แต่ควรใช้เพื่อประกอบการสอน สอนซ่อมเสริม หรือ สอนนักเรียน
ที่มีความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องนั้น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย